

Derfor vil jeg spørge fru Hanne Severinsen, om ikke hun mener, at samarbejde om efteruddannelse mellem nogle institutioner, samarbejde om at have forskningstilknudning til relevante forskningsmiljøer, samarbejde om at udvikle informations- og kommunikationsteknologiens anvendelse i undervisningen i sig selv vil bidrage til et kvalitetsløft af uddannelsen.

Det er sådan, jeg ser det, og derfor mener jeg, at selv om det her er struktur, så er meningen med strukturændringerne jo netop at sikre en højere kvalitet.

Det næste spørgsmål er: Synes man ikke i Venstre, at det er rimeligt, at hvis man har en mellemlang uddannelse, så har man også adgang videre i uddannelsessystemet, så man ikke er i en blindgyde?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Fru Hanne Severinsen havde to væsentlige kodeord: decentralisering og identitet, den enkelte institutions identitet. Mit spørgsmål til fru Hanne Severinsen lyder: Indebærer det, at Venstre vil være et parti, der vil sikre, at antallet af de nuværende institutioner opretholdes, så vi får en ligelig regional udvikling?

Og det andet: Hvordan sikrer vi, at den enkelte institution fastholder og udbygger sin egen identitet i forbindelse med en fusion, eller hvad der nu måtte være tale om?

Fru Hanne Severinsen nævnte noget med nogle værktøjer. Hvad er det for værktøjer, fru Hanne Severinsen tænker på dér?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Først til fru Elisabeth Arnold: Jeg deltog også som seminarieordfører, og jeg synes også, det var ubehageligt, meget ubehageligt. På den anden side har jeg ikke på noget tidspunkt følt, at det var en masterplan. Det, jeg følte, var, at man måtte tage den ubehagelige beslutning, at man ville have nogle mere og mere bæredygtige enheder, og at vi så bagefter måske kunne diskutere, om vi havde behøvet at nedlægge helt så mange. Jeg kan sådan set godt give fru Elisabeth Arnold ret i, at det havde vi måske ikke behøvet.

Dog vil jeg sige, at nu synes jeg så, vi skal benytte os af, at vi har nogle stærke miljøer, og det var også derfor, jeg var så ivrig efter at få sikret mig, at efteruddannelsen kommer til at ligge på seminarierne. Det forstod jeg også på hr. Baads-

gaard, hvad jeg ikke forstod på regeringens udspil. Men det har beroliget mig meget.

Men jeg synes, at vi nu skal benytte os af det konstruktive, at det netop er et meget godt antal, hvis det gælder om, at vi så også skal kunne bruge dem til efteruddannelse. Så får vi nemlig den styrke, som hr. Baadsgaard også talte om, med forskningstilknudning og IT og gerne i samarbejde med andre, men igen, ikke ved at lave nye centre, men ved en form for samarbejde, som man selv er med til at definere.

Når jeg siger, at det ikke er en debat om struktur, men om kvalitet, er det jo netop, fordi formålet ikke nødvendigvis er, at det skal se pænere ud på papiret, at nu er der nogen, der samarbejder, det er jo, at de har et formål med det. Og på samme måde er det ikke et formål i sig selv, at to institutioner får et samme tag, hvis de ikke på nogen måde har noget med hinanden at gøre. Det er det, der er lidt vigtigt.

Med hensyn til det med blindgyder synes jeg, det er vigtigt at understrege, at selvfølgelig skal f.eks. en sygeplejerske, hvis det er hendes eller hans største ønske, kunne blive læge, men så må der altså noget nødvendig supplerung til, og det bliver individuelt. Vi skal ikke lave sådan nogle ladeporte, der gør, at det hele, bare fordi det skal hænge sammen, bliver til hinandens forskole, og at man laver om på uddannelserne af den grund.

Til hr. Kolstrup vil jeg sige om uddannelsernes identitet – det er jo altså først og fremmest den enkelte uddannelse, jeg taler om – at i samarbejdet skal man huske på, at der er faglig identitet, f.eks. i forskellige håndværdsuddannelser og forskellige professionsuddannelser, en identitet, som ikke må mistes, men som gerne må blive bedre, i og med at man samarbejder med andre.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti finder debatten om redegørelsen særdeles relevant. Både den første redegørelse fra januar 1998 og den sidste redegørelse, vi fik for et par måneder siden, har medført en livlig debat. Udmeldinger fra organisationer og dækningen i medierne har været stor.

Det kan jeg selvfølgelig kun bifalde, fordi debatten om den institutionelle struktur efter min personlige overbevisning trods alt, set fra side-linjen, i hvert fald her fra Folketingets side, har set ud som alles kamp mod alle; alliancer er blevet skabt, og alliancer er blevet brudt. Men